

Χειροτονία Πρεσβυτέρου από τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας Μακάριο στη Βρισβάνη

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής, στη Βρισβάνη, ιερούργησε το Σάββατο, 18 Ιουλίου, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, ο οποίος πραγματοποιεί τριήμερη ποιμαντική επίσκεψη στην πρωτεύουσα της Κουινσλάνδης.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, πλαισιούμενος από το Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Βρισηάνης κ. Βαρθολομαίο, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Διακόνου κ. Θεοφυλάκτου Λοίζου, ο οποίος εφεξής θα υπηρετεί ως Ιερατικώς Προϊστάμενος στην Ενορία Αγίας Παρασκευής.

Απευθύνοντας πατρικές νουθεσίες στον χειροτονούμενο, ο Αρχιεπίσκοπος διέκρινε αρχικά ότι η μεγαλύτερη αποτυχία και έκπτωση του σύγχρονου ανθρώπου είναι ότι έχει απωλέσει την εμπιστοσύνη του στον Θεό. Εξήγησε δε ότι όταν κανείς χάσει την εμπιστοσύνη του στον Θεό, τότε, στη μία περίπτωση, βάζει στη θέση του Θεού τον εαυτό του, πιστεύοντας ότι όλα μπορεί να τα καταφέρει μόνος του, και, στην άλλη περίπτωση, οδηγείται στην απελπισία, όπου όλα φαντάζουν μάταια και ανώφελα, η ζωή δεν έχει κανένα νόημα και κάθε προοπτική μοιάζει ήδη αποτυχημένη.

Ακολουθώντας, εκτίμησε ότι ο π. Θεοφύλακτος, στον έως τώρα βίο του, έχει πορευθεί με εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού και Εκείνος οδήγησε τα βήματα του στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. «Σε έφερε σε τούτο το ασφαλές λιμάνι, γιατί δεν ακολουθήσες ούτε τον δρόμο της εμπιστοσύνης στο θέλημά σου και στον εαυτό σου, ούτε το σκοτεινό μονοπάτι της απελπισίας, αλλά την οδό της ζωής, την εμπιστοσύνη, δηλαδή, στον Χριστό».

Στην αφετηρία ενός νέου πνευματικού ταξιδιού που ανοίγεται ενώπιον του π. Θεοφυλάκτου με την αναβίβασή του στον δεύτερο βαθμό της ιερωσύνης, ο Σεβασμιώτατος τού υπενθύμισε την ευθύνη να αποτελεί παράδειγμα σταυρικής ζωής, όπως αρμόζει σε κάθε κληρικό. «Η εικόνα ότι η ιερωσύνη είναι ένα αξίωμα με δόξες και τιμές είναι μια αυταπάτη, που φαλκιδεύει το αληθές περιεχόμενο της ιερωσύνης και την κατεβάζει στο επίπεδο ενός οποιουδήποτε επαγγέλματος και μετατρέπει τον κληρικό σε υπάλληλο και, μάλιστα, κακής ποιότητας και μειωμένης απόδοσης», επεσήμανε.

«Όμως, εσύ, αγαπητέ μου Διάκονε Θεοφύλακτε», συνέχισε, «από την πρώτη σου νεότητα ενεδύθης το μοναχικό σχήμα και έζησες πλησίον εναρέτων ανδρών, όπως είναι ο Γέροντάς σου, Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος, εκλεκτός αδελφός και συλλειτουργγός και φίλος. Έζησες σε μοναστήρι και έμαθες μέσα από την κοινοβιακή ζωή τι σημαίνει να ζω σταυρικά, να απαρνούμαι τον εαυτό μου για την αγάπη του αδελφού, γι' αυτό και χαίρομαι ιδιαιτέρως σήμερα που ο Θεός σε

αξιώνει να αναδεχθείς αυτό το μεγάλο χάρισμα της ιερωσύνης, γιατί είμαι βέβαιος ότι θα τιμήσεις την ιερωσύνη σου και η ιερατική σου πορεία θα είναι: “θυσία ζῶσα, ἁγία, εὐάρεστος τῷ Θεῷ” (πρβλ. Ρωμ. ιβ', 1) όπως λέγει ο μέγας των Εθνών Απόστολος».

Περαιώνοντας τον λόγο του, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος προέτρεψε τον νέο Πρεσβύτερο να εργαστεί με ιερό ζήλο στην Ενορία της Αγίας Παρασκευής, σε αгаστή συνεργασία με τον Πρόεδρο και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, και να φροντίσει για την πνευματική καλλιέργεια των πιστών, δίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στη λατρευτική ζωή και τη μέριμνα για τη νεότητα. Παράλληλα, τον παρακάλεσε να συνεργάζεται αρμονικά με τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Βρισηάνης κ. Βαρθολομαίο, ο οποίος, όπως αναγνώρισε, «πασχίζει και αγωνιά για την πρόοδο της Επισκοπής».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε τον π. Θεοφύλακτο σε Πνευματικό, ενθαρρύνοντάς τον να εξομολογεί με αγάπη και επιείκεια, και χρησιμοποιώντας όσο μπορεί την εκκλησιαστική οικονομία. Μετά την Απόλυση, ο νέος Πρεσβύτερος δέχθηκε τις θερμές ευχές των παρισταμένων κληρικών και πιστών, για ευλογημένη και καρποφόρα ιερατική διακονία.

Ακολούθησε δεξίωση στο ενοριακό κέντρο και, εν συνεχεία, ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε τα Γραφεία της Ιεράς Επισκοπής Βρισβάνης, όπου πραγματοποίησε συναντήσεις με φορείς και παράγοντες της Βρισβάνης και με αρκετούς κατηχούμενους.

